

อ ำ นั ส ง ส์

บุ ช า ด้ ว ย ต อ ก อ ุ บ ล

เราทรงดอกไม้ถวายพระมหารามณี ดังศิษย์กันร่่มถวาย
อาจารย์ ในกัณฑ์สามหมื่น เราได้ยกดอกไม้ใด ด้วยกรรมนั้น
เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งพุทธุบ္บา ในกัณฑ์ที่สองพัน
แต่กัณฑ์นี้ได้เป็นกษัตริย์ ๕ ครั้ง และเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ
ทรงพละมาก มีพระนาม หัตถิยะ เราได้บรรลुकุณวิเศษทั้งหลาย
ก็ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่ได้ถวายดอกไม้เป็นพุทธุบ္บา

อานิสงส์บูชาด้วยดอกอุบล

๖๕

การสั่งสมบุญบารมีเป็นเรื่องหลักที่สำคัญ เราจะต้องหมั่นสั่งสมบุญกันบ่อยๆ เป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้บาปอกุศลได้ช่อง หากเราไม่หมั่นสั่งสมบุญ จิตใจไม่อยู่ในบุญแล้ว กระแสแห่งบาปอกุศลจะชักนำใจของเราให้ตกอยู่ในอำนาจอาสวกิเลส การรักษาใจให้ใสให้สะอาดบริสุทธิ์ ก็เพื่อไม่ให้กระแสบาปเข้ามาปนเป็นได้ การฝึกใจให้หยุดนิ่ง จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เพราะเมื่อใจของเราใสบริสุทธิ์ กระแสนบุญก็จะเพิ่มพูนทวีขึ้น ดังนั้นการสั่งสมบุญและรักษาใจให้หยุดนิ่ง จึงเป็นสิ่งที่ต้องทำควบคู่กันไป

มีวาระแห่งสุภาสิตปรากฏอยู่ใน ปัญจหัตถิยเถรอปทาน ความว่า

“เราทรงดอกไม้ถวายพระมหามุนี ดังศิษย์กันร่วมถวาย อาจารย์ ในกัปที่สามหมื่น เราได้ยกดอกไม้ได้ ด้วยกรรมนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งพุทธบูชา ในกัปที่สองพัน แต่กัปนี้ เราได้เป็นกษัตริย์ ๕ ครั้ง และเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ทรงพละมาก มีพระนามว่า หัตถิยะ คุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภิตาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้า เราได้ทำเสร็จแล้ว”

อ่านสังฆนชาด้วยดอกอุบล

๖๖

ถ้อยคำอันเป็นสิริมงคลที่หลวงพ่อนำมากล่าวนี้ เป็นพระคาถาของพระอรหันตเถระรูปหนึ่งที่ท่านซาบซึ้งในผลแห่งบุญในสมัยเมื่อครั้งที่ยังสร้างบารมีอยู่ ท่านเป็นอุบาสกที่เปี่ยมด้วยความศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัย เคารพนอบน้อมต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ตลอดเวลา นี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น ยังมีนักสร้างบารมีสมัยก่อนอีกมาก ที่ท่านมีใจหนักแน่นและเคารพบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระสงฆ์สาวกทั้งหลาย

คำว่า เคารพอย่างหนักแน่นนี้ มีความหมายที่ลึกซึ้งหมายถึงความเป็นผู้ที่มีใจตระหนักรู้ มีใจหนักแน่นมั่นคงในพระรัตนตรัย ไม่มีอะไรที่จะสามารถมาสั่นคลอนความศรัทธาที่มีต่อพระรัตนตรัยได้ เหมือนกับหินศิลาแท่งทิบที่ไม่หวั่นไหวต่อแรงลม ฉะนั้น ไม่ว่าจะมีความกังวลอันเป็นเท็จ จะมีการใส่ร้ายจากผู้ไม่หวังดีต่อพระศาสนา ก็รับฟังด้วยจิตใจที่เป็นปกติไม่หวั่นไหว มีสติรู้อยู่ตลอดเวลาว่า อะไรจะมาเสมอเหมือนด้วยพระรัตนตรัยนั้นไม่มี จึงมุ่งหน้าเอาบุญเพียงอย่างเดียว ไม่ใส่ใจกับสิ่งไร้สาระที่เกิดขึ้น หรือแม้จะมีอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อ

นักสร้างบารมีทั้งหลายในอดีต ท่านจึงเป็นแบบอย่างของการสร้างบารมีมายาวนาน เมื่อนำมาเล่าแล้ว ผู้ที่ได้รับฟังก็มีแต่กำลังใจเพิ่มพูน ดังเรื่องการสร้างบารมีในสมัยพุทธกาล

อานิสงส์บูชาด้วยดอกอุบล

๖๓

ที่หลวงพ่อยากจะนำมาเล่าให้พวกเราฟังในครั้งนี่ เป็นตัวอย่าง ที่ควรจะจดจำแล้วนำไปปฏิบัติตาม เพราะท่านเมื่อได้โอกาสสร้าง บุญแล้ว ไม่ปล่อยโอกาสให้ผ่านเลยไป ถึงแม้จะดูว่าเป็นการ กระทำที่เล็กน้อยในสายตาของคนทั่วไป แต่ก็เป็นเรื่องยืนยัน ได้ว่า เนื่อนาบุญในพระศาสนานี้เป็นเนื่อนาบุญอันเลิศ ที่ไม่มี นาบุญอื่นยิ่งกว่า แม้ทำบุญเพียงเล็กน้อย ก็ได้รับอานิสงส์อย่าง มากมายมหาศาล

พระปัญจทัตถิยเถระ เป็นพระอรหันตเถระเจ้าองค์หนึ่ง ในสมัยพุทธกาล ซึ่งมีประวัติการสร้างบารมีที่น่าอัศจรรย์ใจใน ผลบุญยิ่งนัก *ย้อนไปในอดีตหลายๆ ชาติ พระเถระได้บำเพ็ญ บุญไว้ในพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามากมายหลายพระองค์ ท่านได้ สั่งสมบุญอันเป็นอุปนิสัยแห่งพระนิพพานมาตลอด เวียนว่าย ตายเกิด สร้างบารมีอยู่ในวัฏสงสาร แต่ก็ยังไม่ได้รับผลแห่งบุญ อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยเท่าที่ควร เพราะชาติที่ผ่านๆ มา ท่าน ยังสร้างบุญไม่ค่อยจะเต็มที่เท่าที่ควร

จนกระทั่งมาถึงยุคทองของสัตว์โลกอีกยุคหนึ่งในสมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า สุเมธะ ได้ทรงอุบัติขึ้นในโลก

อ่านหนังสือชาด้วยดอกอุบล

๖๘

หลังจากที่ตรัสรู้แล้ว ทรงประกาศพระธรรมจักรไปทั่วชมพูทวีป ทรงยังโลกให้สว่างไสวด้วยแสงแห่งธรรมไปทั่วทุกหัวระแหง พระเถระท่านได้บังเกิดในตระกูลหนึ่ง ที่สมบูรณ์พร้อมด้วยสมบัติทั้งหลาย ทำให้ท่านมีความสุข ไม่ได้ลำบากอะไรเลย กระทั่งเติบโตขึ้นตามลำดับจนบรรลุนิติภาวะแล้ว เมื่อได้ฟังข่าวการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็คิดว่า

ทั่วพื้นชมพูทวีปนี้พากันกล่าวแซ่ซ้องสรรเสริญพระบรมศาสดาว่า เป็นพระอรหันต์ ทรงเปี่ยมด้วยพระมหากรุณา แสดงธรรมอันนำออกจากทุกข์ หมู่ชนทั่วทุกสารทิศต่างพากันไปเข้าเฝ้าเพื่อฟังธรรม การที่ตัวเราเองได้รับข่าวอันเป็นมงคลอย่างนี้แล้วตั้งอยู่ในความประมาท เป็นสิ่งที่ไม่สมควรเลย เราควรหาโอกาสฟังธรรมจากพระพุทธรองค์สักครั้งในชีวิต

เมื่อคิดอย่างนี้แล้ว ก็รอคอยโอกาสที่จะเข้าไปเฝ้าพระบรมศาสดา ถึงแม้ว่าจะไม่เคยเห็นพระบรมศาสดาด้วยตาของตนเอง เพียงแค่ฟังเสียงการสรรเสริญพระพุทธรคุณ ท่านก็เกิดความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยอย่างเต็มเปี่ยม

จนกระทั่งวันหนึ่ง โอกาสที่รอคอยมานานแสนนานก็มาถึง พระบรมศาสดาเสด็จผ่านมา ประทับอยู่ในเมืองที่ท่านอาศัยอยู่ ทำให้ชาวเมืองพากันปิติ เกิดโกลาหลที่จะได้ทำบุญกับพระบรม-

อานิสงส์บูชาด้วยดอกกุบล

๖๕

ศาสดา ต่างก็นำดอกกุบล ๕ กำมือ เดินมุ่งหน้าไปยังสถานที่
ประทับเพื่อบูชาพระพุทธองค์ เมื่อกุลบุตรผู้มีบุญเห็นมหาชนถือ
ดอกไม้ออกจากเรือนเพื่อไปเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา ก็คิดว่า

มหาชนต่างพากันไปเพราะต้องการบุญ โอกาสที่ดีมาถึง
ในวันนี้แล้ว เราไม่ควรปล่อยโอกาสที่ดังมอย่างนี้ให้เลยผ่านไป
เราควรจะเข้าเฝ้าพระบรมศาสดาพร้อมกับมหาชนทั้งหลาย

เมื่อคิดอย่างนี้แล้วก็หาดอกกุบล ๕ กำมือ จากนั้นได้เดิน
ถือเข้าไปเฝ้าพระพุทธองค์พร้อมกับหมู่ชน ขณะที่เดินไปนั้น
ก็มองเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้ากำลังเสด็จดำเนินไปบนถนน พระ-
ลัมมาลัมพพุทธเจ้าพระนามว่า สุเมธะ ผู้มีพระจักษุทอดลงต่ำพอ
ประมาณ เสด็จอย่างสงบ มีความองอาจสง่างาม มีพระสติ
สำรวมอินทรีย์ กุลบุตรเห็นอย่างนั้น ในใจก็เกิดมหาปีติที่เห็น
พระพุทธองค์ มองดูพระบรมศาสดาด้วยความเลื่อมใส แล้วนำ
ดอกกุบลที่ถือมาบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าในระหว่างทางนั่นเอง

ทันใดนั้น เหตุอัศจรรย์ก็บังเกิดขึ้น ดอกบัวเหล่านั้น
ลอยขึ้นไปบนอากาศเป็นพदानคล้ายร่มลอยอยู่ในอากาศ
ลอยไปเหนือพระเศียรของพระบรมศาสดา ครั้นอุบาสกเห็นภาพ
ที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้น ก็เกิดมหาปีติอันไม่มีประมาณ ในใจเต็มต้น
ด้วยความโสมนัสเปรมปรีดี เป็นผู้มีสรรระอันปีติแผ่ซ่านไป

อานิสงส์บูชาด้วยดอกอุบล

๓๐

ท้าวสรรพางค์กาย ตั้งแต่นั้นมา ท่านได้ตั้งมั่นอยู่ในพระรัตนตรัย จนตลอดชีวิต และทำบุญทุกอย่างที่มีโอกาส แต่บุญที่ฝังใจท่านที่สุดคือการเอาดอกไม้บูชาพระบรมศาสดา อุบาสกระลึกถึงบุญนั้นจนตลอดชีวิตของท่าน เมื่อจุติจากอัตภาพนั้นแล้วได้ไปบังเกิดในเทวโลก สมบูรณ์ด้วยทิพยสมบัติมากมาย

จนมาถึงในสมัยพุทธกาลนี้ บุญในตัวที่สั่งสมมาก็เต็มเปี่ยม ส่งผลให้บังเกิดในตระกูลสูง และมีกุศลศรัทธาออกบวช เจริญสมณวิปัสสนา ไม่นานก็ได้บรรลุพระอรหันต์ ท่านปรากฏโดยชื่อตามกุศลที่ตนได้บำเพ็ญเอาไว้ว่า **ปัญจหัตถิยะเถระ** เมื่อระลึกถึงบุญกรรมของตัวท่าน จึงได้ประกาศการสร้างบารมีของตนว่า

“เราทรงดอกไม้ถวายพระมหามุนี ดังศิษย์กัณฐกถวายอาจารย์ ในกัปที่สามหมื่น เราได้ยกดอกไม้ได้ ด้วยกรรมนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็นผลแห่งพุทธบูชาในกัปที่สองพันแต่กัปนี้ได้เป็นกษัตริย์ ๕ ครั้ง และเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ทรงพละมาก มีพระนามว่า หัตถิยะ เราได้บรรลุคุณวิเศษทั้งหลาย ก็ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่ได้ถวายดอกไม้เป็นพุทธบูชา”

เราจะเห็นว่า ผลแห่งบุญนี้ไม่มีเล็กลน้อย หากเราได้ทำถูกเนื่อนาบุญ ถูกทักษิณบุญบุคคล ถูกธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะมีผลที่ยิ่งใหญ่ไพศาลบังเกิดขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์

อานิสงส์บูชาด้วยดอกอุบล

๗๑

ขอเพียงให้มีจิตเลื่อมใสอย่างเต็มที่ และทำถูกเนื่อนาบุญในบรรพ
พระพุทธศาสนา อานิสงส์ที่เกิดขึ้นนั้นจะทำให้เราสมบูรณ์
ด้วยมหาสมบัติทั้งหลาย และมีความสุขความสำเร็จในชีวิตทุกภพ
ทุกชาติ ขอเพียงเราเชื่อมั่นในบุญอย่างเต็มเปี่ยม และคิด
พูด ทำลงไปโดยไม่ต้องไปลังเลกับเรื่องใดทั้งสิ้น เพราะการบูชา
พระลัมมาลัมพุทธเจ้าเป็นมหัคคตกุศล ดังนั้นเราต้องบูชา
ทั้งอามิสบูชาและปฏิบัติบูชากันทุกๆ วัน

